

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **ZAYFERUS, o.p.s., IČO: 26240513**
sídlem Havlíčkova 429/16, 664 34 Kuřim
zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Šternberskou Pospíšilovou
sídlem Hlinky 162/92, 603 00 Brno

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 00 Praha 6

za účasti: **DRAVCI LEDNICE SEIFEROS, o.p.s., IČO: 25558102**
sídlem Havlíčkova 387/12, 664 34 Kuřim
zastoupená advokátkou Mgr. Terezou Hrabákovou
sídlem Bělčická 2840/11, 141 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 9. 2023,
č. j. O-562383/D22090076/2022/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. *Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem*

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda Úřadu“) specifikovaného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut její rozklad a současně bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného (dále jen „Úřad“) ze dne 12. 9. 2022, č. j. O-562383/D20113909/2020/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutí Úřad zamítl námitky žalobkyně podané podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“) proti zápisu

zveřejněného obrazového označení v barevném provedení sp. zn. O-562383 (dále též „přihlašovaná ochranná známka“ či „napadené označení“) na základě přihlášky podané společností SEIFEROS cz, o.p.s. (nyní DRAVCI LEDNICE SEIFEROS, o.p.s.) (dále jen „přihlašovatel“ či „osoba zúčastněná na řízení“).

3. Přihláška napadeného označení byla podána dne 11. 3. 2020 a zveřejněna dne 2. 9. 2020 pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(16) publikační materiály, kalendáře, fotografie, plakáty, magnetky, turistické vizitky, pohlednice, vstupenky, reklamní tašky papírové, letáky, papírové reklamní bannery;

(25) trička, mikiny, kšiltovky, klobouky, ponožky;

(28) puzzle, pexeso, hrací karty;

(41) výuková činnost, vzdělávání, školení, poskytování informací v oblasti vzdělávání, předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov.

4. Dne 2. 12. 2020, tedy poslední den zákonné prekluzivní tříměsíční lhůty, byly podány dvoje samostatné námitky. Jednalo se o námitky podané J. H. (dále jen J. H.), vlastníkem ochranné známky slovní č. 173731 ve znění ZAYFERUS, ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b), c) a g) ZOZ a dále o námitky podané žalobkyní ve smyslu § 7 odst. 1 písm. e) téhož zákona.
5. Předmětem tohoto správního řízení byly námitky žalobkyně proti zápisu napadeného označení do rejstříku ochranných známek podané z důvodu staršího práva uživatele nezapsaného označení dle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, v nichž žalobkyně navrhovala zamítnutí přihlášky napadeného označení v rozsahu všech výrobků a služeb. Úřad námitky žalobkyně zamítl, neboť se žalobkyni nepodařilo prokázat právo k namítaným nezapsaným označením (obchodní firma – ZAYFERUS, o.p.s., doménové jméno – zayferus.cz), které by bylo způsobilé zabránit zápisu napadeného označení do rejstříku ochranných známek. Úřad ve svém rozhodnutí popsal doklady předložené namítajícím (žalobkyní) za účelem prokázání skutečnosti, že je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení v obchodním styku ve smyslu zmíněného ustanovení s tím, že namítající uplatnění předmětného námitkového důvodu vystavěl na zásahu do práv k jeho obchodní firmě ve znění ZAYFERUS, o.p.s., resp. k jeho doménovému jménu ve znění „zayferus.cz“. Úřad nejprve předeslal, že nemůže akceptovat pouhé odkazy žalobkyně na obsah internetových stránek. Následně po zhodnocení předložených podkladů konstatoval, že na jejich základě nelze mít za to, že by namítající prokázal užívání nezapsaného označení nebo jiného označení v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

obchodním styku. Žádné fyzické důkazy jako faktury, objednávky, smlouvy apod. vypovídající o uskutečnění konkrétních obchodních případů v relevantním období žalobkyně nedoložila. Předložené doklady tedy neprokazují užívání namítaných označení v souladu s podmínkami, které vyžaduje zákon. Úřad proto uzavřel, že nebylo možno dospět k závěru, že by zápisem napadeného označení do rejstříku ochranných známek došlo k zásahu do starších práv žalobkyně k nezapsanému označení (resp. jinému označení užívanému v obchodním styku).

6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně rozklad. V jeho odůvodnění mimo jiné předeslala, že coby nabyvatelka licence k ochranné známce č. 173731 ve znění ZAYFERUS uplatnila starší právo z titulu své obchodní firmy ZAYFERUS, o.p.s., platné již od 14. 2. 2001, což je její právo související se zmíněnou licencí, a dále uplatnila starší právo z titulu doménového jména *zayferus.cz* registrovaného od 9. 6. 1998, což je nepochybně označení, které odpovídá § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Výše uvedené rozkladové argumentaci předseda Úřadu nepřisvědčil. Uvedl, že již z podaných námitek je zjevná historie a vzájemné vztahy zúčastněných subjektů (žalobkyně, přihlašovatele a J. H.) a detailní argumentace sporem týkajícím se obchodních firem ZAYFERUS, o. p. s. vs. SEIFEROS cz, o. p. s. (nyní DRAVCI LEDNICE SEIFEROS, o.p.s.), probíhajícím před Městským soudem v Praze a Vrchním soudem v Praze. Vývoj vzájemných vztahů by mohl být relevantní, pokud by osvědčoval skutečnosti podporující tvrzení, že žalobkyně je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, která přede dnem podání přihlášky nabyla práva k takovému označení. To se však v řízení nestalo. Stejně tak předseda Úřadu nepřisvědčil rozkladové argumentaci, že se Úřad předloženými soubory dokladů nezabýval.
7. Předseda Úřadu shledal lichou námitku, v níž žalobkyně poukazovala na dlouhodobé spory s přihlašovatelem, jehož motivací dle žalobkyně má být oslabení a rozmělnění tří práv a označení ZEYFERUS, neboť odkazy žalobkyně na zásadu materiální pravdy jsou v kontextu uvedeného řízení nepřipadné.
8. Předseda Úřadu neshledal vadným postup Úřadu v případě dokladů prezentovaných v podobě konkrétních odkazů – linků na internetové stránky. Zdůraznil, že není přípustné, aby namítající po Úřadu požadoval nejen samotné zobrazení linku, ale navíc i aktivní vyhledávání konkrétních informací, jež by měly svědčit žalobkyni a podporovat její tvrzení, a detekování případných souvislostí s dalšími relevantními okolnostmi případu, včetně ověřování toho, zda stránky byly v dané podobě dostupné veřejnosti i v rozhodném období. Jako lichou tak shledal námitku žalobkyně, že si Úřad mohl od žalobkyně vyžádat v listinné podobě printscreeny konkrétních stránek, které žalobkyně navrhovala k provedení důkazu.
9. Předseda Úřadu označil rozkladové námítky žalobkyně za nedůvodné, a proto prvostupňové rozhodnutí potvrdil a rozklad žalobkyně zamítl.

II. Žaloba

10. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítla, že přihlašovaná ochranná známka je absolutně zápisně nezpůsobilá ve smyslu § 4 písm. b) a g) ZOZ. Obsahuje slovo *dravci*, čímž dochází k paradoxní situaci, že ač nemůže být zapsána pro služby (41) *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov*, tak tento dojem v průměrném spotřebiteli vyvolává. Je pak lhostejné, pro jaké výrobky a služby bude zapsána, protože hlavní činností přihlašovatele jsou aktivity spojené s *dravci*. Průměrný spotřebitel si přihlašovanou ochrannou známku spojí s *dravci* a jejich výcvikem. Výrobky a služby tedy budou propagovat předvádění *dravců a sov*. Přihlašovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost a klame veřejnost. Správní orgány test absolutní zápisné nezpůsobilosti neprovedly. Protože přihlašovaná ochranná známka obsahuje slovo „dravci“, ale pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* zapsána být nemůže, nemůže být zapsána ani pro žádné jiné výrobky a služby, neboť v průměrném spotřebiteli vždy vyvolá klamavý dojem, že je spojena s prezentací dravců.

11. Ve druhém žalobním bodě žalobkyně vnesla námitky ve vztahu k postupu a závěru žalovaného o neprokázání užívání namítaných nezapsaných označení žalobkyní v obchodním styku. Námitkový důvod podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ žalobkyně vystavěla na zásahu do práv k její obchodní firmě ve znění ZAYFERUS, o. p. s., resp. k jejímu doménovému jménu zayferus.cz. Zdůraznila, že je na základě licenční smlouvy ze dne 11. 6. 2002 výhradním uživatelem ochranné známky ve znění ZAYFERUS, přičemž k této skutečnosti nebylo v rozhodnutích nepřihlédnuto. Žalobkyně ve své argumentaci též poukázala na vzájemné vztahy a spory zúčastněných subjektů, včetně soudních rozhodnutí (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2019, č. j. 32 Cm 35/2018-119 a rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2021, č. j. 3 Cmo 24/2020-152), ke kterým žalovaný nepřihlédl.
12. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně nesouhlasila se závěry uvedenými v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí, jež se týkají hodnocení dokladů předložených k prokázání tvrzení, že žalobkyně je držitelem nezapsaných označení. Žalovaný neprovedl všechny důkazy, které žalobkyně předložila (odkazy na webové stránky), přičemž v uvedeném postupu žalobkyně spatřuje rozpor s § 51 odst. 1 správního řádu.

III. Vyjádření žalovaného (Úřadu)

13. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Má za to, že si žalobkyně mylně vykládá jak absolutní důvody zápisné nezpůsobilosti, tak námitkový důvod podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ a institut koncentrace v řízení o námitkách.
14. K prvnímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalobkyně námitku absolutní zápisné nezpůsobilosti v rozkladu neuplatnila. Přihlašovaná ochranná známka má dostatečnou rozlišovací způsobilost a nelze se ani domnívat, že průměrný spotřebitel bude klamán, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobků nebo služeb (ve třídách 16, 25, 28 a 41). Přihlašovaná ochranná známka je schopna plnit funkci ochranné známky. Žalobkyně ani absolutní zápisnou nezpůsobilost v námitkovém řízení namítnout nemůže.
15. Ve vztahu k druhému žalobnímu bodu žalovaný odkázal na stranu 14 napadeného rozhodnutí, přičemž zdůraznil, že výtky ze strany žalobkyně považuje za liché. Dle názoru žalovaného není postačující, že má žalobkyně registrovanou obchodní firmu či doménové jméno; musí prokázat užívání těchto označení v obchodním styku tak, aby si spotřebitel s těmito označeními spojil obchodní původ namítaných výrobků, což se žalobkyni nepodařilo. Vzájemné vztahy a spory žalobkyně s přihlášovatelem napadeného označení neosvědčují užívání namítaných označení v obchodním styku. Ani namítané rozsudky nedokazují, že je žalobkyně uživatelem namítaných nezapsaných označení užívaných v obchodním styku.
16. K třetímu žalobnímu bodu žalovaný odkázal na stranu 18 napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že se hodnocením důkazů a postupem Úřadu zabýval velmi podrobně na stranách 15 až 23 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že se nezabýval doklady označenými formou odkazů – linků na internetové stránky, zdůraznil, že předseda

Úřadu ani Úřad nemohou v rámci námitkového řízení nahrazovat činnost namítajícího a *de facto* za něj vyhledávat důkazy pro jeho tvrzení. Procesní aktivitu měla vyvinout žalobkyně, neboť důkazní břemeno i břemeno tvrzení leží na žalobkyni, která musí doložit a prokázat v propadné, zákonem dané lhůtě (tři měsíce ode dne zveřejnění přihlášky napadeného označení), že splňuje podmínky pro podání námitek podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Závěrem žalovaný zdůraznil, že námitkové řízení je ovládáno přísnou koncentrační zásadou, zakotvenou v § 25 odst. 1 a 2 ZOZ, přičemž povinnost podle § 51 odst. 1 správního řádu tím není nijak dotčena.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

17. Osoba zúčastněná na řízení soudu navrhla zamítnutí žaloby. K prvnímu žalobnímu bodu uvedla, že námitky je možné podat pouze na základě taxativně vyjmenovaných důvodů uvedených v § 7 ZOZ, nikoli na základě jiných ustanovení (viz § 25 ZOZ) a již vůbec ne na základě absolutních důvodů, které Úřad zkoumá v zápisném řízení před zveřejněním přihlášek. Test zápisné způsobilosti byl proveden v zápisném řízení. V napadeném rozhodnutí byl správně posuzován pouze námitkový důvod uvedený v § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Zápisná způsobilost není součástí napadeného rozhodnutí a soud se jí nemůže v tomto řízení zabývat.
18. K druhému žalobnímu bodu osoba zúčastněná na řízení uvedla, že žalobkyně nemůže v námitkovém řízení argumentovat užíváním ochranné známky, pokud tvrdí, že je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení. Tato tvrzení jsou ve vzájemném rozporu. Buď je uživatelem licence k ochranné známce, čímž prokazuje užívání ochranné známky ve prospěch jejího vlastníka, nebo sama svým jménem užívá nezapsané označení. Právní úprava však neumožňuje nabyvateli licence podat námitky. Žalobkyně v řízení neprokázala existenci nezapsaného nebo jiného označení. Interními dokumenty není možné prokázat, že se spotřebitel seznámil s označením. Některé doklady byly navíc datovány až po podání přihlášky ochranné známky, což je také nepřípustné a takové doklady nelze uznat.
19. Ke třetímu žalobnímu bodu osoba zúčastněná na řízení konstatovala, že námitkové řízení je striktně koncentrační, proto všechny důkazy musí být doloženy do konce námitkové lhůty a nikoli později. Akceptace internetových odkazů by byla v rozporu s koncentrační lhůtou. Protože žalobkyně neprokázala, že by byla uživatelem označení, nebylo nutné se zabývat porovnáváním označení a seznamu výrobků a služeb.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
22. Podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ *se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen „námitky“) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyl práva k nezapsanému nebo jinému označení užívanému v obchodním styku, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti přihlašovaného označení s nezapsaným nebo jiným označením a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

tato označení vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace.

23. Podle § 25 odst. 1 ZOZ osoby uvedené v § 7 mohou podat námitky ve lhůtě 3 měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.
24. Podle § 25 odst. 2 ZOZ námitky musejí být odůvodněny a doloženy důkazy umožňujícími projednání každé z námitek. K doplnění námitek a k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 Úřad nepřiblíží.
25. Podle § 26 odst. 1 ZOZ Úřad námitky zamítne, pokud nebyly podány v zákonné lhůtě, nebyly podány osobou uvedenou v § 7, nebyly uvedeny důvody podání námitek či doloženy důkazy.
26. Podle § 26 odst. 2 ZOZ nezamítne-li Úřad námitky podle odstavce 1, vyrozumí přihlašovatele o obsahu námitek a stanoví mu lhůtu, ve které se může k námitkám vyjádřit. Pokud se přihlašovatel k námitkám ve stanovené lhůtě nevyjádří, Úřad o námitkách rozhodne podle obsahu spisu.
27. Podle § 26 odst. 3 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašované označení nezasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7, námitky zamítne.
28. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Soud úvodem považuje za potřebné zdůraznit, že ač žalobkyně v žalobě upozorňovala na rozhodnutí předsedy Úřadu, které se týkalo námitek J. H. (rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 6. 9. 2023, č. j. O-562383/D22090080/2022/ÚPV), proti kterému je vedeno řízení u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 A 127/2023, je třeba mít na paměti, že namítajícími jsou z právního hlediska rozdílné subjekty, které uplatnily odlišné námitkové důvody, přestože oba namítající byli ve správním řízení zastoupeni týmž patentovým zástupcem a nyní jsou v řízení před soudem zastoupeni stejnou advokátkou. Soudu je jak z jeho úřední činnosti (věc napadla do stejného senátu 15 A), tak z obsahu správního spisu známo, že se oboje námitky týkají téhož napadeného označení a namítána jsou označení stejného znění. Pouze pro úplnost soud v tomto kontextu dodává, že pro vypořádání žalobní argumentace není jakkoli rozhodná skutečnost, že oba namítající (žalobci) jsou úzce propojeni (mj. personálně), a že tituly, na jejichž základě byly námitky uplatněny, se týkají označení téhož znění, tj. ZAYFERUS, neboť každý z nich je samostatným subjektem, který uplatňuje svá práva nezávisle na jiném subjektu. Přestože oba namítající na závěr svých podání prezentovali žádost o společné projednání daných námitek, Úřad evidentně pro takový postup neshledal důvody a o uvedených námitkách vydal samostatná rozhodnutí. Soud se proto v nyní projednávané věci bude zabývat pouze napadeným rozhodnutím, které je uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku a proti němuž žalobkyně uplatnila shora uvedené žalobní body.
30. V prvním žalobním bodě žalobkyně namítala absolutní zápisnou nezpůsobilost přihlašované ochranné známky z důvodu, že obsahuje slovo *dravci*, a průměrný spotřebitel si ji tedy spojí s jejich výcvikem. Žalobkyně dovozovala, že vzhledem k tomu, že přihlašovaná OZ obsahuje slovo „*dravci*“, ale pro služby *předvádění (prezentace, výstava) dravců a sov* zapsána být nemůže, nemůže být zapsána ani pro žádné jiné výrobky a služby, neboť v průměrném spotřebiteli vždy vyvolá klamavý dojem, že je spojena s prezentací dravců.
31. Soud ve vztahu k této námitce konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném podle § 25 ZOZ, tedy v řízení o námitkách proti zápisu zveřejněného označení do

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rejstříku ochranných známek. Posuzování absolutní zápisné (ne)způsobilosti je však možné pouze v řízení o neplatnosti ochranné známky; v námitkovém řízení takového posouzení místo nemá. Soud k tomu odkazuje na rozsudek ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015 – 66, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že „Posouzení (ne)platnosti ochranné známky z důvodů vyjmenovaných v ustanovení § 32 zákona o ochranných známkách je možné pouze v rámci řízení o neplatnosti ochranné známky, které může Úřad průmyslového vlastnictví zahájit jak na návrh, tak i bez návrhu např. z důvodu, že ochranná známka nemá žádnou rozlišovací způsobilost (per se ani získanou) či proto, že se stala ve vztahu k předmětným výrobkům a službám generickou z důvodu jejího používání vlastníkem známky. Hodnocení případné absence absolutní zápisné způsobilosti starší ochranné známky ve vztahu k registrovaným výrobkům nebo službám však v žádném případě nepřísluší soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného v rámci námitkového řízení dle § 25 téhož zákona“. Soud se tedy námitkou uplatněnou žalobkyní v prvním žalobním bodě vůbec nemohl v tomto řízení zabývat, a tuto námitku tudíž nelze považovat za důvodnou, neboť posouzení absolutní zápisné způsobilosti nemá v námitkovém řízení místo.

32. Dále se soud zabýval námitkou žalobkyně uplatněnou ve druhém žalobním bodě. Soud v obecné rovině konstatuje, že uživatel nezapsaného označení nebo jiného označení může zabránit zápisu přihlašované ochranné známky do rejstříku ochranných známek, pokud jím užívané označení splňuje kumulativní podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Nejsou-li všechny podmínky splněny, nemůže být ochrana uživateli nezapsaného označení přiznána. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ jednoznačně definuje, že namítající (zde žalobkyně) musí být uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení, k němuž nabyt práva přede dnem podáním přihlášky a které (on sám) užívá v obchodním styku, přičemž se musí jednat o označení, jež se vztahuje na shodné nebo podobné výrobky či služby jako označení uvedené v (napadené) přihlášce. Z citovaného ustanovení vyplývá, že aby mohla být nezapsaná nebo jiná označení s úspěchem namítána proti přihlášce ochranné známky, musí být namítajícím užívána v obchodním styku. U jiných označení není jejich registrace v příslušném seznamu dostačující (např. zápis obchodní firmy v obchodním rejstříku). Je třeba, aby nezapsaná a jiná označení byla užívána takovým způsobem a v takovém rozsahu, aby bylo možné konstatovat, že k nim již přede dnem vzniku práva přednosti přihlášky ochranné známky nabyt namítající práva, která jsou dostatečně silná k tomu, aby zamezila zápisu přihlášky ochranné známky do rejstříku. Dostatečně silná práva musí namítajícímu svědčit ke dni vzniku práva přednosti později přihlášené ochranné známky, neboť právě k tomuto okamžiku nastává případný zásah do starších práv namítajícího. Předchozí právní úprava tento požadavek vyjadřovala jako „přesah místního dosahu“ daného označení [viz § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ ve znění účinném do 31. 12. 2018].
33. Z komentářové literatury vyplývá, že „(n)ezapsaná nebo jiná označení by především měla působit na spotřebitelskou veřejnost tak, aby s nimi spojovala obchodní původ namítaných výrobků nebo služeb. Užívání nezapsaných nebo jiných označení by mělo poukazovat na uspokojivý hospodářský objem uskutečněných obchodů, jejich četnost a na významnou délku časového období, během něhož docházelo k jejich užívání v obchodním styku.“ (viz PEŘINOVÁ, Eva, KARIN POMAIZLOVÁ, MARTIN LOUČKA aj. *Zákon o ochranných známkách. Praktický komentář*. Wolters Kluwer, 2020.). Soudy přitom ustáleně judikují, že je to namítající, kdo je povinen prokázat (nese v daném směru důkazní břemeno), že je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení v obchodním styku, k němuž nabyt práva ještě přede dnem podání přihlášky, které je shodné s přihlašovaným označením (přihlašovanou ochranou známkou) nebo je mu podobné, a že označení je užíváno pro stejné nebo podobné výrobky

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

či služby, pro které je přihláška napadené ochranné známky podána. Důkazy, kterými namítající prokazuje užívání označení v obchodním styku (nikoli místního dosahu), jsou například faktury, ceníky, nabídkové listy, inzertní, reklamní a propagační materiály, katalogy, seznamy obchodních partnerů, účast a úspěchy v soutěžích, existence a návštěvnost internetových stránek. V konkrétním případě tedy musí namítající doložit déletrvající nepřerušované užívání v rozsahu umožňujícím učinit závěr, že se nezapsané označení stalo známým jakožto rozlišovací prvek právě pro namítajícího, resp. jeho výrobky či služby, a je pro něj příznačným. Soudy v tomto směru výslovně akcentovaly, že namítající musí prokázat, že v důsledku užívání se toto nezapsané označení stalo pro jeho uživatele a pro jeho výrobky či služby příznačným a nemá pouze místní dosah (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2014, č. j. 9 As 108/2014–29). Nabytí práva k nezapsanému označení je skutečností, kterou je nutné vždy prokázat, přičemž ve smyslu § 25 odst. 1 a 2 ZOZ důkazní povinnost leží na namítajícím.

34. Z právě uvedeného vyplývá, že v dané věci není postačující, že žalobkyně má registrovanou obchodní firmu (ZAYFERUS, o.p.s.) či doménové jméno (zayferus.cz). Důkazní břemeno i břemeno tvrzení leželo v námitkovém řízení na žalobkyni, jejíž povinností bylo doložit a prokázat v zákonem stanovené (prekluzivní) lhůtě, že splňuje podmínky pro podání námitek podle § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Pakliže žalobkyně v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě splnění takových podmínek řádně netvrdila a neuplatnila relevantní důkazy prokazující splnění podmínek vymezených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ, nemohla být ve věci úspěšná. Žalobkyně v námitkovém řízení neprokázala užívání označení v obchodním styku tak, aby si spotřebitel s těmito označeními spojil obchodní původ namítaných výrobků. Vzájemné vztahy a spory žalobkyně s osobou zúčastněnou na řízení bez dalšího nijak neosvědčují, že žalobkyně užívala namítaná označení v obchodním styku.
35. Soud považuje za potřebné zdůraznit, že námitkové řízení je ovládáno přísnou koncentrační zásadou zakotvenou v § 25 odst. 1 a 2 ZOZ. Podle zmíněného ustanovení mohou osoby uvedené v § 7 ZOZ účinně podat námítky pouze ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky, a to z důvodů uvedených v tomtéž ustanovení. Lhůtu k podání námitek nelze dle výslovného znění zákona prodloužit a její zmeškání nelze prominout. Podle § 25 odst. 2 téhož zákona musí být námítky odůvodněny a doloženy důkazy umožňujícími projednání každé z námitek, přičemž k důkazům předloženým na jejich podporu po lhůtě uvedené v odstavci 1 se nepřihlíží. Z citovaného ustanovení nepochybně vyplývá, že vymezení rozsahu námitek proti zápisu napadeného označení a jejich doložení důkazy je ve výlučné dispozici namítajícího (žalobkyně), která tak může učinit pouze v zákonem stanovené tříměsíční lhůtě. Ustanovení § 25 odst. 1 a 2 ZOZ zcela jednoznačně stanoví povinnost namítajícího (žalobkyně) námítky věcně odůvodnit, tj. uvést konkrétní důvody skutkové i právní, které brání zápisu napadeného označení do rejstříku ochranných známek. Namítající (žalobkyně) je tak povinna učinit v zákonem stanovené lhůtě tří měsíců běžící od zveřejnění přihlášky a není oprávněna uplatněné námítky dodatečně jakkoliv doplňovat či měnit (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2015, č. j. 9 A 54/2012–53). Námitkové řízení je tedy ovládáno přísnou koncentrační zásadou, kdy k důkazům a k námitkám, které nebyly předloženy v zákonem stanovené tříměsíční lhůtě, nelze přihlížet. Nedodržením tohoto zákonného ustanovení by docházelo k bezdůvodnému oddalování zápisu ochranné známky do rejstříku.
36. To, že žalobkyně má být uživatelem namítaných nezapsaných označení, nemohou prokázat ani žalobkyní označené rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2019, č. j. 32 Cm

35/2018-119 a Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2021, č. j. 3 Cmo 24/2020-152. V první řadě je třeba zmínit, že žalobkyně podala námitky v poslední den zákonné prekluzivní lhůty, přičemž ke svým námitkám již existující rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2019, č. j. 32 Cm 35/2018-119 nepředložila. Uvedený rozsudek byl jako příloha předložen ve věci týkající se námitek J. H. S ohledem na zákonné ustanovení se tak Úřad nemohl později předloženými rozsudky zabývat. Dlužno doplnit, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 5. 2021, č. j. 3 Cmo 24/2020-152 nemůže s ohledem na dataci prokázat, že žalobkyně je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení v obchodním styku, k němuž nabyla práva ještě přede dnem podání přihlášky. Předseda Úřadu se k totožné námitce vyjádřil na straně 21 napadeného rozhodnutí a soud se s tam uvedeným závěrem ztotožnil. Žalobkyní předestřený vývoj vzájemných vztahů (žalobkyně, přihlašovatel a J. H.) by mohl být relevantní jen tehdy, pokud by zároveň osvědčoval skutečnosti podporující tvrzení, že žalobkyně je uživatelem nezapsaného nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, který přede dnem podání přihlášky nabyt práva k takovému označení. Uvedené se však žalobkyni v nyní projednávané věci prokázat nepodařilo. Obsah předmětných rozhodnutí tvrzené skutečnosti sám o sobě prokázat nemůže, neboť nevypovídá nic konkrétního o způsobu a intenzitě užívání nezapsaného označení v obchodním styku, jak to vyžaduje ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) ZOZ. Nekalosoutěžní jednání osoby zúčastněné na řízení bez dalšího neindikuje užívání nezapsaného označení žalobkyní v obchodním styku. Ostatně ani žalobkyně v tomto ohledu neozřejmila, proč by tato rozhodnutí měla být důkazem o kvalifikovaném užívání nezapsaného označení v obchodním styku.

37. Soud rovněž nesdílí názor žalobkyně, že předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí nepřihlédl k licenční smlouvě z roku 2002. Předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí na straně 14 uvedl: *„podal-li konkrétní subjekt námitky dle konkrétního ustanovení § 7 ZOZ, je správným a jediným možným postupem Úřadu posoudit „jen“ takto vymezené námitky a zohlednit toliko okolnosti a argumentaci relevantní pro uplatněný námitkový důvod. Není možné zanedbání primární povinnosti a potřebné „důkazní a argumentační preciznosti“ namítajícího v námitkovém řízení následně zhojit požadavkem na zohlednění synergického a posilujícího efektu spojení námitek či na zohlednění tvrzení, dokladů či jimi dokládaných skutečností uplatněných druhým namítajícím v paralelních námitkách. Zejména pak nelze požadovat po Úřadu, aby sám okolnosti, jež by měly onen synergický efekt přinášet, vyhledával, identifikoval a vyhodnocoval. Pro úplnost je vhodné podotknout, že jednání namítajícího coby nabyvatele licence k ochranné známce č. 173731, tedy v rozsahu služeb, pro něž je tato ochranná známka zapsána, je třeba vyhodnotit jako jednání ve prospěch této ochranné známky a jejího vlastníka, a nikoli jako jednání svědčící o užívání nezapsaného označení. Takovým jednáním může být jen to, jež se týká výrobků a služeb, pro něž zmíněná ochranná známka zapsána není.“* Z výše uvedeného je patrné, že předseda Úřadu se s licenční smlouvou z roku 2002 v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalobkyně ani nevysvětlila, jak existence licenční smlouvy měla dle jejích slov *„posilovat její postavení uživatele nezapsaného označení“*.
38. Ani související třetí žalobní bod není důvodný. Jak už soud uvedl výše, námitkové řízení je ovládáno zásadou dispoziční. Úřad rozhoduje na základě tvrzení a důkazů prezentovaných účastníky řízení. Úřad proto za žalobkyni nemůže domýšlet či vyhledávat důkazy, které prokazují její tvrzení. Je to pouze žalobkyně, kdo musí být v řízení dostatečně aktivní. Její povinností bylo předložit Úřadu takové důkazy, které prokazují její tvrzení uplatněná v námitkovém řízení. Pakliže žalobkyně nevyvinula takovou snahu, neunesla břemeno důkazní a břemeno tvrzení.

39. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se předseda Úřadu hodnocením důkazů a postupem Úřadu zabýval velmi podrobně na stranách 19 až 23 napadeného rozhodnutí. Úřad na straně 5 prvostupňového rozhodnutí uvedl výčet žalobkyní předložených důkazů, které na stranách 6 až 7 svého rozhodnutí podrobně rozebral a odůvodnil, proč žalobkyní předložené důkazy neprokazují užívání namítaného označení ZAYFERUS, o.p.s., resp. zayferus.cz v obchodním styku takovým způsobem, aby bylo možné dojít k závěru, že žalobkyně nabyla práva k tomuto označení před datem podání napadené přihlášky ochranné známky. Stručně řečeno, žalobkyně předložila pouze doklad, který osvědčoval založení a existenci daných společností a registraci dotčených domén. Předložené interní dokumenty a články byly vydány daleko před dnem podání napadené přihlášky. V některých předložených dokumentech se navíc ani namítané označení nevyskytovalo. Naproti tomu poukaz žalobkyně na fotografie zachycující záběry z natáčení cvičení dravců, které se vztahují k pořadu odvysílanému v roce 2021, spadají do období několik měsíců po podání napadené přihlášky ochranné známky. Z fotografií zachycujících kalendáře, pohlednice a pexeso nelze vyvodit jejich celkový náklad a ani to, zda došlo k jejich distribuci. Žalobkyně tedy neprokázala, že její práva jsou dostatečně silná na to, aby zamezila zápisu přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek. Žalobkyně vesměs předložila důkazy, které pocházejí z období dalece před podáním napadené přihlášky ochranné známky. Úřad proto postupoval zcela v souladu se známkoprávní úpravou, pokud zohlednil toliko doklady předložené s příslušnou argumentací v prekluzivní lhůtě žalobkyní a nikoli námitky uplatněné a důkazy předložené jiným subjektem (J. H.).
40. Úřad se rovněž na straně 6 svého rozhodnutí vyjádřil k odkazu žalobkyně na internetové stránky, když konstatoval, že Úřadu nepřísluší v rámci námitkového řízení aktivně vyhledávat příslušné informace na různých internetových zdrojích, byť na ně žalobkyně poukázala za účelem prokázání svých tvrzení. Žalovaný v tomto směru zdůraznil, že nemůže suplovat činnost žalobkyně, přičemž v mezičase může dojít ke změně obsahu na předmětné internetové stránce. S touto argumentací se soud ztotožňuje. V opačném případě by byla narušena podstata námitkového řízení, ve kterém je to právě žalobkyně, kdo musí prokázat, že její práva jsou dostatečně silná na to, aby zamezila zápisu přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek. Žalobkyně uvedla pouze odkazy na internetové stránky, avšak nic jí nebránilo, aby provedla printscreen či jinak zaznamenala obsah internetových stránek k určitému datu. Na správní orgán nelze v žádném případě přenášet aktivitu, kterou musí vyvinout účastník správního řízení, jehož tíží břemeno tvrzení a důkazní. Bylo by naopak v rozporu s principem rovnosti stran, pokud by správní orgán za účastníka řízení fakticky zajišťoval hmotnou podobu důkazů, které mohl a měl předložit účastník správního řízení. Soud rovněž neshledal, že by uvedeným postupem byl porušen § 51 odst. 1 správního řádu. Pakliže by správní orgány provedly internetové odkazy, postupovaly by rovněž v rozporu s přísnou koncentrační zásadou uvedenou v § 25 odst. 1 a 2 ZOZ, a to především z toho důvodu, že obsah odkazovaných internetových stránek mohl doznat změn v průběhu času. Pokud by žalobkyně obsah internetových stránek zachytila ke konkrétnímu časovému okamžiku a takový důkaz předložila včas před uplynutím koncentrační lhůty, bylo by možné takovýto důkaz provést. To však žalobkyně neučinila.
41. Lze uzavřít, že žalobkyně v řízení nepředložila takové podklady, na základě kterých by bylo možné prokázat kvalifikované užívání nezapsaného označení nebo jiného označení v obchodním styku, resp. žalobkyně v řízení nepředložila žádné faktury, objednávky, smlouvy apod., ze kterých by bylo možné seznat užívání označení v obchodním styku (a to nikoli místního dosahu).

VI. Závěr a náklady řízení

42. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
43. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
44. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
45. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřili (jejich souhlas s projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady pro rozhodnutí jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. listopadu 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu